

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 3T/93/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1219010776
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Farkaš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2020:1219010776.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred samosudcom JUDr. Romanom Farkašom, PhD. v trestnej veci obžalovaného Š. X. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.01.2020 v Bratislave, takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku sa obžalovaný:

Š. X., A.. XX.XX.XXXX Q. W., S. W. W., X. X oslobodzuje spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II 1Pv 242/19/1102 zo dňa 04.09.2019 pre skutok, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že obvinený od presne nezisteného času od roku 2015 do dňa 22.05.2019 v Bratislave na ulici X. X, fyzicky a psychicky týral blízku osobu mal. E. X., A.. XX.XX.XXXX / ďalej len „poškodený“/ a to takým spôsobom, že od roku 2015 mu spôsoboval fyzické utrpenie bitím a údermi až do dňa 22.05.2019, kedy mu bitím, údermi do tvárovej časti hlavy a kopaním do pravého kolena spôsobil zranenia a to hematómy na hlave, následkom ktorých sa pomočil, pričom pri vyšetrení v národnom ústave detských chorôb, D. X, W. boli u poškodeného zistené aj staršie hematómy na chrbte a na končatinách a psychické utrpenie tým, že bol poškodenému odopieraný oddych a spánok, pričom poškodený má od mája 2016 diagnostikovanú depresívnu poruchu správania, čím poškodenému maloletému spôsobil fyzické a psychické utrpenie pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II podal dňa 04.09.2019 obžalobu na obvineného Š. X. pre vyššie uvedený trestný čin s tým, že samosudca túto obžalobu preskúmal, oboznámil sa s listinným materiálom a nezistiac žiadne prekážky rozhodol o vydaní odsudzujúceho trestného rozkazu, ktorý však bol v zákonnej lehote napadnutý opravným prostriedkom - odporom zo strany obžalovaného na základe čoho bol vo veci obligatórne nariadený termín hlavného pojednávania.

V úvode hlavného pojednávania dňa 22.10.2019 prokurátor zotrval na podanej obžalobe, ktorú predniesol zhodne s písomne podanou, súčasne vylúčil možnosť uzatvorenia dohody o vine a treste s tým, že následne obžalovaný po poučení podľa zákonného ustanovenia § 34, § 121 a § 257 Tr. por. urobil vyhlásenie, že zo spáchania žalovaného skutku je nevinný.

Súd na hlavnom pojednávaní vo veci vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného Štefana Sabola, výsluchom svedkov P. T. M., P. S. S. N., Q. S., Y. I., P. U. W.E., P. P. O., N. P. B. C., N. P. L. U., ako aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisového materiálu. Po dôkladnom vyhodnotení dôkazov v intenciách ustanovenia § 2 ods. 12 Trestného poriadku súd ustálil skutkový stav veci tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný Š. X. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že je nevinný. Na výzvu prokurátora uviedol, že nikdy svoje deti nebil. Zároveň však priznal, že maloletému E. dal dva-tri pohlavky a raz ho zbil remeňom. Pokiaľ sa týka skutku, celé to začalo už v pondelok. Jeho žene povedala učiteľka, že maloletý E. sa v škole správa zle, že nadáva deťom, učiteľkám. Keď maloletý prišiel zo školy, tak mu obžalovaný povedal, že sa správa ako blbec, ale vôbec ho v ten deň nebil. V utorok mala žena výpadok, obžalovaný bol nevyspatý, deti za ním vkuse chodili. V stredu išiel na pivo a vtedy mu zavolała jeho mama, že nech ide domov, že E. strašne vyvádza. Tak dopil pivo, po ceste stretol ženu, tá mu povedala, že zase volali zo školy a že maloletého O.S. už vo výťahu vyfackala. Tak obžalovaný došiel domov, v kuchyni bol hluk, jeho mama sa hádala s maloletým O.S., kázala mu nech sa učí a on jej povedal že je kurva, nech sa do neho nestará. Tak začal na maloletého syna kričať, či je debil a prečo sa správa ako dement, dal mu jeden pohlavok, pýtal sa prečo uráža babku, ktorej by mal byť vďačný, prečo nadáva učiteľkám. Maloletý chcel od neho utiecť a hlavou sa udrel o stôl, potom spadol zo stoličky a udrel sa. Obžalovaný po ňom kričal ale potom bol rozčúlený, nevyspatý, tak odišiel preč. Mal vtedy aj bagandže a keby je pravda, že ho skopal, tak by jeho zranenia vyzerali úplne inak. On mu žiadne trhance nespravil, spravil si ich sám, možno cestou do školy. Už aj v škole učiteľky boli za ním, vraj si otrieskal hlavu o stenu, mal aj zlomený nos vtedy. Poškodený si jednoducho vymýšľa, všetko si strašne prifarbuje. Raz si vymyslel takú vec, že mu vrana odniesla kľúč a zavesila na strom, vtedy sa na tom so ženou smiali. Maloletý klame. Obžalovaný záverom vypovedal, že v živote by nikdy dieťa neudrel pästou ako aj to, že sa staral o finančnú stránku ich domácnosti, aby mali decká čo jesť, aby si mali čo obliecť, aby mali všetko. Poukázal aj na to, že maloletý E. má syndróm ADHD, na to aj užíva lieky. ADHD má od mala, začal u nich bývať až okolo roku 2014. Je možné, že si maloletý opačne vzal tabletky a preto tak vyvádza. O tieto veci sa starala manželka.

Obžalovaný v prípravnom konaní vypovedal, že nevlastného syna určite netýra. Je pravdou, že mu občas ušli nervy, ale voči maloletému použil len krik a nanajvýš ho udrel po zadku alebo mu dal jemný pohlavok po zadnej časti hlavy. Určite ho nebil pästou do tváre, to by ho zabil. K hematómom na hlave sa vyjadril v tom zmysle, že jedna z modrín je z toho ako sa udrel o stôl, pritom ako vulgárne nadával starej mame - matke obžalovaného. Keď pribehol do kuchyne tak maloletý sa schúlil pod stôl a keď mu dal pohlavok tak si udrel čelo. Obžalovaný ďalej vypovedal, že pracuje každý deň, stará sa o rodinu a pomáha im jeho matka. Matka maloletého nepracuje, nemá pracovné návyky a má problémy s alkoholom. Obžalovaný uviedol, že maloletého ľúbi, dá mu všetko, stará sa oňho, ale vytáča ho jeho správanie voči starej matke a jeho problémové správanie v škole, kde ubližuje spolužiakom a nadáva učiteľom.

Svedkyňa P. T. M. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že predtým si žiadne zranenia nevšimla, pretože poškodený bol u nich veľmi krátko. Tento skutok sa stal asi mesiac na to, čo prišiel do ich triedy. Jeho správanie riešila s rodičmi, boli niekoľkokrát predvolaní. O matke maloletého poškodeného vie len to, že mala veľmi dlho pokazený telefón, mala niekoľkokrát prísť a neprišla. Dodala, že prišla len možno dvakrát. Svedkyňa v prípravnom konaní vypovedala, že bola triednou učiteľkou maloletého E.. Jej triedu navštevoval od 04.03.2019, keďže dovtedy sa nachádzal v liečebnom ústave v Čakanoch. Počas toho ako sa svedkyňa nachádzal v triede tak ju rešpektoval a konflikty nevyvolával. Všetko sa začalo keď s ostatnými žiakmi ostal sám. Vtedy začal vyvolávať konflikty, napr. ukazoval zdvihnutý prostredník a vulgárne sa vyjadroval. Pred ostatnými deťmi sa predvádzal ako škaredo vie nadávať. Boli to vulgarizmy najväčšieho zrna. Zo začiatku si svedkyňa nevšimla žiadne problémy s obliekaním ani desiatami. Vždy chodil čisto oblečený a mal obrovské desiaty. Čo sa týka študijnej stránky maloletý chodil do školy pravidelne no na hodinách nepracoval, nemal pomôcky ani pero. Veľakrát sa stalo, že nepracoval, sedel za stolom a spal ako keby v noci nespál. Raz svedkyňa povedala, že doma nespál, keďže bol u nich v noci krik. Čo sa týka samotného vyučovania tak maloletý Oliver je slabý žiak, na hodiny chodí nepripravený, vôbec nevie o čom sa na hodinách hovorí. O vzdelanie nejaví záujem. V neprítomnosti svedkyne v triede bol voči spolužiakom agresívny a vulgárny. Z tohto dôvodu sa naňho začali množiť sťažnosti a to aj písomne priamo na adresu riaditeľa školy. Prvýkrát sa o bitke od rodičov zveril koncom marca 2019 a to takým spôsobom, že rodičia ho doma bijú, doslova surovo, ale bojí sa o tom hovoriť. Takýchto rozhovorov mali so svedkyňou niekoľko a to vždy po konflikte so spolužiakmi. Stávalo sa, že niektorý deň bitku priznal, inokedy zatíkal. Svedkyňa z týchto rozhovorov vycítila, že maloletý sa bojí oboch rodičov. Zveril sa jej aj o tom, že má dve sestry, ktoré robia krik, ale otec bije iba jeho. Maloletý tiež povedal, že rodičia boli veľakrát v krčme a o sestry sa musel starať sám. Svedkyňa si na maloletom nikdy nevšimla žiadne zranenia okrem staršej rany na pravom lakti. Až dňa 23.05.2019 si svedkyňa na prvej hodine všimla modriny na tvári maloletého, na čo jej povedal, že spadol. Až a druhej hodiny sa jej priznal, že ho zbil otec, že mu vrazil, spadol do stoličky, bil ho pästami a kopal ho do chrbta, brucha a hlavy. Svedkyňa si všimla len zranenia na tvári. Ohľadom rodičov maloletého sa svedkyňa vyjadrila v tom zmysle, že títo na

oficiálne stretnutia nechodili. Sami od seba sa o maloletého nezaujímali. Matka maloletého pri stretnutí sľubovala nápravu. Obžalovaného svedkyňa videla iba raz na vrátnici školy, ktorý keď úplne náhodou dvihol ruku tak maloletý urobil to, že si chytil hlavu, akoby si myslel, že ho otec ide udrieť. Vo vzťahu k rodičom sa maloletý vyjadril, že doma sa nemá kde učiť, lebo tam je neustále kriek. O rodičoch veľmi hovoriť nechcel. V škole nemal kamarátov. Svedkyňa záverom uviedla, že raz za ňou pribehli žiaci, že maloletý si na WC trieska hlavu o obkladačky. Keď prišla na WC tak maloletý si skutočne trieskal hlavu o obkladačky až mu z nosa tiekla krv. Všimla si aj to, že ma deštrukčné sklony, pretože vie, že si na hodine pichal perom do pokožky.

Svedkyňa P. S. S. N. na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne ako vo svojej výpovedi z prípravného konania zo dňa 24.05.2019 z č. I. 91-96. Na doplňujúce otázky svedkyňa uviedla, že si myslí, že maloletý E. raz spomenul, že aj mama ho trochu bije, ale inak sa k tomu nevyjadroval. Následne riaditeľ kontaktoval políciu a sociálku. Svedkyňa ďalej uviedla, že si myslí, že to čo povedal maloletý je pravda, zopakoval to viackrát a hlavne akým spôsobom to hovoril, takže mu verila.

Svedkyňa Q. S. na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne ako vo svojej výpovedi z prípravného konania zo dňa 24.06.2019 z č. I. 102-105, pričom na výzvu obhajcu vypovedala, že s dcérou bola v kontakte občas a tá jej povedala, že obžalovaný bol opitý a že maloletého zbil kvôli tomu, že sa zle správal v škole. Na doplňujúce otázky odpovedala, že keď sa maloletého E. priamo spýtala, čo sa stalo, povedal, že ho zbil obžalovaný. Svedkyňa uviedla, že obžalovaný svoje dcéry miluje, predpokladá, že by nebol schopný svojim vlastným deťom ublížiť. Pokiaľ sa týka vzťahu jej dcéry a obžalovaného, uviedla, že tam je to komplikovanejšie, stávalo sa častejšie, že obžalovaný napadol jej dcéru. Pokiaľ sa týka požívania alkoholických nápojov, svedkyňa uviedla, že alkohol požívali obaja.

Svedkyňa Y. I. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že maloletý bol problémový už keď prišiel do ich rodiny. Predtým bol umiestnený v profesionálnej rodine a to z toho dôvodu, že jeho matka ho mala týrať. Svedkyňa vedela, že s ním boli problémy, čo sa týka učenia, často krátko sa s ním učila aj ona, keď už rodičia nevládali. Ďalej uviedla, že nie je pravdou, že by mu nedávali jesť, nakoľko všetky finančné prostriedky, ktoré mala, použila na to, aby celá rodina bola v poriadku. Chlapec mal sklony k túlaniu, často krátko ho museli hľadať neskoro večer, dokonca dvakrát ho hľadala aj polícia. Má sklony k sebapoškodzovaniu, vedel si aj sám búchať hlavu o stenu, aj o roh skrine. Pokiaľ sa týka toho inkriminovaného dňa, ona na ňom nevidela žiadne zranenia, s tým, že je otáznе, kde a s kým sa chlapec pobil. Totiž dva dni pred tým sa niekomu vyhrážal, že ich zbije bejzbalkou. Pokiaľ sa týka pomočovania, tu svedkyňa uviedla, že už predtým, resp. už do rodiny prišiel s týmto problémom a ona musela nevestu prinútiť k tomu, aby s ním išla psychológovi, resp. k psychiatrovi. Maloletému museli veľa a často dohovárať. Na výzvu obhajcu vypovedala, že pokiaľ sa týka správania matky k maloletému E., toto by charakterizovala ako „raz ako med, raz ako jed“. Viackrát sa stávalo, že matka nebola doma aj dve noci, hlavne v poslednej dobe a tak sa spoliehali na ňu, že veď babka sa postará. Svedkyňa v prípravnom konaní využila svoje právo a nevypovedala, keďže obžalovaný je jej syn.

Svedkyňa P. U. W. na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne ako vo svojej výpovedi z prípravného konania zo dňa 24.05.2019 z č. I. 71-78, pričom na výzvu samosudcu uviedla, že ona s maloletým poškodeným bola raz za týždeň, keď bolo treba, tak aj dvakrát. Pokiaľ sa týka skutočnosti, či maloletý mal tendenciu uvádzať nepravdy alebo si vymýšľať, môže povedať iba toľko, že k nej mal dôveru, stávalo sa, že najprv zareagoval tým, že povedal nepravdu, a keď ho ubezpečila, že všetko bude v poriadku a nič sa nestane, tak vtedy povedal resp. opísal skutočnosti z jej pohľadu pravdivo. Vedela to postupom času odhadnúť aj podľa toho, že keď nehovoril pravdu, mal hlavu sklonenú a pozeral akoby do zeme a v prípade, že pozeral priamo do očí, tak bola presvedčená, že hovorí pravdu. Keď hovoril o tom, že spadol z bicykla a keď zisťovali z čoho má modrinu, tak tiež najprv hľadel do zeme, ale potom to už riešila školská psychologička.

Svedok P. P. O. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne ako vo svojej výpovedi z prípravného konania zo dňa 24.05.2019 z č. I. 63-70 pričom na doplňujúcu otázku uviedol, že maloletý poškodený bol uňho asi iba dvakrát, keď jeho správanie prekračovalo hranice - nadávanie, oplzlé vyjadrovanie a podobne. Bližší vzťah s ním mali učiteľky a psychologičky, ktoré s ním častejšie prichádzali do kontaktu.

Znalkyňa F. B. P. B. C. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že sa v plnom rozsahu pridrižiava oboch písomne podaných znaleckých posudkov, ktoré sa týkajú poškodeného maloletého a obžalovaného, na ich záveroch nechce nič zmeniť ani doplniť. Na výzvu samosudcu znalkyňa uviedla, že z pohľadu

vyšetrenia môže jednoznačne uviesť, že maloletý má tendenciu konfabulovať, a to aj vzhľadom na jeho špecifický vývin. Rovnako uviedla, že z psychodiagnostiky nevyplýva, že by bol maloletý týraný obžalovaným. Zo záverov znaleckého posudku z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, klinická psychológia detí, poradenská psychológia a vypracovaného znalkyňou F. B. P. B. C. zo dňa 04.07.2019, č. 33/2019 vyplýva, že osobnostná štruktúra maloletého je vo vývine, je emocionálne a sociálne nezrelý. Je náladový, výbušný, jeho správanie je často situačne determinované. Má sklony k pseudológii a k disimulácii (tendencie klamať, zapierať). Jeho prispôsobivosť je sprevádzaná konfliktami. Podstatu skutku však maloletý uvádza rovnako - fyzický útok očičma na jeho osobu. Maloletý však nedisponuje adekvátnymi obrannými mechanizmami a nie je schopný účinne čeliť psychickému ani fyzickému útoku. U maloletého bol diagnostikovaný sklon ku klamstvu a ku konfabulácii z dôvodu negatívneho vplyvu v zmysle fyzického a psychického utrpenia. Maloletý sa s otčimom odmieta stretnúť, je to jeho obranným mechanizmom, má z neho strach, ktorý v ňom pretrváva. Konanie očičma zanechalo na psychike maloletého následky. V psychickom stave maloletého bola diagnostikovaná aktuálna emocionálna dekompenzácia. Konanie očičma maloletý pociťoval ako ťažké príkorie a bolo mu spôsobené fyzické a psychické utrpenie. U maloletého však nebol zistený posttraumatický stresový syndróm. V prežívaní a správaní maloletého neboli diagnostikované črty a kritériá, ktoré by svedčili o symptomatike posttraumatického stresového syndrómu. Zo záverov znaleckého posudku z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, klinická psychológia detí, poradenská psychológia vypracovaného znalkyňou F. B. P. B. C. is zo dňa 15.07.2019, č. 34/2019 vyplýva, že obžalovaný Sabol ma tendenciu skresľovať, zahmlievať a zatajovať ním vnímané a následné reprodukované skutočnosti. Obžalovaný nemá sklon konfabulovať v zmysle poruchy. Diagnostikované boli sklony k pseudológii (tendencia klamať) a k disimulácii (pretvarovať sa, zatajovať, zapierať). Asociálny správanie je trvalejšou charakteristikou osobnosti obžalovaného ako dôsledok štruktúry osobnosti. Egocentrická narcistická osobnostná štruktúra so zníženou úrovňou pozitívnych emócií. Je energický, neinhibovaný, impulzívny a rebelujúci so sklonom k agovaniu. Máva problém s dodržiavaním zákonov a pravidiel. Schopnosti obžalovaného ovládať brzdiace mechanizmy pokiaľ ide o násilné, impulzívne konanie sú oslabené. Disponuje oslabeným mechanizmom racionálne ovládať negatívny afekt, ktorý vyjadruje v štýle reči hádaním, situačne hulákaním. K negatívnym faktorom u obžalovaného patrí diagnostikovaný syndróm závislosti na psychoaktívnych látkach.

Znalec P. L. U. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že sa v plnom rozsahu pridriava písomne podaného znaleckého posudku. Na jeho záveroch nechce nič zmeniť, ani doplniť, keďže nie sú mu známe žiadne také skutočnosti, ktoré by mohli mať na závery znaleckého posudku vplyv. Zo záverov znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria vypracovaného znalcom P. L. U. zo dňa 13.08.2019, č. 35/2019 vyplýva, že menovaný v čase skutkov netrpel duševnou poruchou, pre ktorú by bolo potrebné skúmať jeho duševný stav. Znalec doporučil ochrannú protidrogovú ambulantnú liečbu, nakoľko obžalovaný je dlhodobým konzumentom viacerých návykových látok (heroín, metamfetamín, marihuana, od ktorých sa u neho vyvinul syndróm závislosti.

V súlade s § 263 ods. 1 Trestného poriadku bola so súhlasom strán na hlavnom pojednávaní prečítaná aj výpoveď svedkyne P. X., matky maloletého, ktorá v prípravnom konaní vypovedala, že s obžalovaným je desať rokov, pričom posledné roky žili s maloletým a obžalovaným a jeho matkou v byte na X. X Q. Bratislave. Spolužitie bolo spočiatku bezproblémové až pokiaľ sa nenarodila dcéra Simona. Vtedy začala svokra robiť rozdiely medzi ňou a maloletým. Keď mala dcéra Simona približne rok, tak obžalovaný sa začal k maloletému škaredo správať, kričal naňho, urážal ho, že je debilný, pričom do tej doby ho nijako fyzicky nenapadol, iba raz na keď robil zle na ihrisku, tak dostal po zadku. Ohľadom incidentu z mája 2019 sa svedkyňa vyjadrila v tom zmysle, že keď obžalovanému povedala o telefonáte zo školy, že maloletý sa v škole zle správa, nadáva deťom a aj učiteľke, tak obžalovaný šiel s maloletým do kuchyne, zavrel za sebou dvere a maloletého udrel. Svedkyňa zo spálne počula krik a aj úder. Nevedela však uviesť kam ho udieral. Keď dobehla do kuchyne tak maloletý ležal schúlený na zemi a povedal, že obžalovaný ho udrel pästou do tváre, udrel ho hlavou o stôl a na zemi ho kopol. Maloletý jej ukazoval, že ho bolí chrbát a kríže, avšak žiadne modriny nemal. Obžalovaný bol pri tomto incidente mierne podgurážený. Na druhý deň po incidente opäť maloletého skontrolovala či nemá modriny, avšak nič na ňom nenašla. Následne v poobedných hodinách deň po incidente svedkyňa volala zo školy, kde maloletý povedal, že ho zbil obžalovaný a že sa nechce vrátiť domov, lebo sa ho bojí. Na otázku vyšetrovateľa svedkyňa uviedla, že na maloletom si nevšimla známky násilia ani modriny, skôr bol ustráchaný a utiahnutý a stále sa pýtal kedy príde obžalovaný domov z práce. Svedkyňa ďalej uviedla, že obžalovaný je výbušný, veľa kričí,

pravidelne chodí do krčmy a občas udrel aj ju samotnú. Maloletého urážal, dcérky nebil ani neurážal. Svedkyňa uviedla aj to, že dosť často k ním chodili policajti na podnety susedov z dôvodu kriku a hádok. V súlade s § 263 ods. 1 Trestného poriadku bola so súhlasom strán na hlavnom pojednávaní prečítaná aj výpoveď svedkyne N. X., učiteľky informatiky, ktorá v prípravnom konaní vypovedala, že čo sa týka strachu maloletého k svojim rodičom, tak sprostredkovane od kolegyne počula, že maloletý niekedy dostane od matky bitku varechou po chrbte, hovorí tomu naprávačka. Od vrátnika má sprostredkovanú informáciu, že približne pred mesiacom prišiel obžalovaný po maloletého do školy, avšak maloletý sa zľakol a skryl sa na vrátnici a až po dlhšom presvedčaní vrátnikom išiel domov spolu s otčimom. Svedkyňa uviedla aj to, že maloletého výučba informatiky baví, do školy chodil oblečený čisto, avšak v kolektíve obľúbený nie je, keďže je mohutnejšie a rozumovo vyspelejší (vulgárne sa vyjadruje). K matke maloletého svedkyňa uviedla, že u nej vzniklo podozrenie, že požíva alkohol, keďže keď raz prišla po maloletého do školy bola zjavne pod vplyvom alkoholu. Požívanie alkoholu o obžalovaného nepotvrdila ani nevyvrátila, keďže s ním neprišla do styku.

Na hlavnom pojednávaní bol vykonaný na technickom zariadení kamerový záznam z výsluchu pošk. maloletého O. S. zo dňa 25.05.2019. Súd sa na hlavnom pojednávaní oboznámil aj s obsahom spisu 3T/93/2019, ako aj s listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisového materiálu, a to najmä lekárskymi správami (č.l. 202-212), listom písaným maloletým (č. l. 201), fotodokumentáciou zranení maloletého (č.l. 213-218), ostatnými písomnosťami (č. l. 219-266) ako aj posudkami a aktuálny RT na obžalovaného. Z lekárskej správy Psychiatrickej ambulancie Národného ústavu detských chorôb Bratislava, súd zistil, že dňa 23.05.2019 sa dostavil na vyšetrenie mal. E. X. v sprievode pracovníkov ÚPSVaru a polície, kde sa maloletý priznal, že ho včera zbil otec potom, čo sa pobil so sestrou a to tak, že ho kopol do pravého kolena, udrel mu hlavu o stôl a prefackal ho. Maloletý je od mája 2016 sledovaný u detského psychiatria, trpí depresívnou poruchou správania, máva zlé sny a bojí sa otčima. Z lekárskej správy Neurologickej ambulancie Národného ústavu detských chorôb Bratislava, súd zistil, že dňa 23.05.2019 bol maloletý odoslaný na vyšetrenie, kde bol vyšetrený v sprievode sociálneho pracovníka. Maloletý vykazuje známky hyperaktivity v správaní. Zistený hematóm vľavo na tvári a na viečku vpravo. Z lekárskej správy Chirurgickej ambulancie Národného ústavu detských chorôb Bratislava, súd zistil, že dňa 23.05.2019 bol maloletý odoslaný na vyšetrenie, kde bol vyšetrený v sprievode sociálneho pracovníka a polície z dôvodu, že ho otec zbil kvôli hádke s mladšou sestrou. Lekár po vyšetrení dieťaťa zistil hematóm F vpravo 3x0,5cm (modrina v čelovej oblasti) a drobné hematómy dolného viečka pravého oka a oboch viečok ľavého oka a odreninu ľavého líca cca 7x0,6 cm. Lekár zároveň zistil prítomnosť starších hematómov, konkrétne nad ľavou lopatkou, na pravom členku a pravom pleci a predlaktí ako aj začervenanú kožu nad pravou lopatkou. Fotodokumentácia na č. l. 214 až 216 dokresľuje zranenia na tele maloletého. Z listu napísaného maloletým, vyplýva, že otec ho mal biť päšťou, kopal ho a nadával mu, lebo provokoval sestru. Ležal na zemi a matka sa na to pozerala. Z listinných dôkazov súd ďalej poukazuje na lekárske správy a posudky detskej psychologičky P. Y. O. na maloletého, záverečnú správu akreditovaného subjektu E. A. E., správy zo špeciálne - pedagogického a psychologického vyšetrenia z Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie, záznamy z konzultačných stretnutí zo školy, ktorú navštevoval maloletý, súdne rozhodnutia o umiestnení maloletého do Liečebno - výchovného sanatória v Čakanoch, resp. o umiestnení maloletého do Detského domova Harmónia ako aj na záverečné správy/posudky z týchto inštitúcií vrátane správ Š. N. Š. na J. A. X, Bratislava, ďalej na správy o povesti, výpis z evidencie priestupkov a odpis z registra trestov na obžalovaného.

Súd je pri posudzovaní skutku viazaný obžalobným návrhom a iné skutočnosti ako tie, ktoré sú predmetom obžaloby ani nemôžu byť predmetom konania a dokazovania na súde (obžalovacia zásada). Súd v tomto posudzovaní a vyhodnocovaní dôkazov nehľadá možnosť postihu určitej osoby, ale výlučne hodnotí objektívne i subjektívne kritériá trestnosti činu.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil dôkazy jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach a rešpektujúc zásadu prezumpcie nevinu, a z nej vyplývajúcu zásadu in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obvineného) dospel k záveru, že obžalovaného je potrebné spod skutku uvedeného v obžalobe v zmysle ustanovenia § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodiť, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy v záujme zistenia skutkového stavu veci, pri uplatnení zásad trestného konania uvedených v ustanovení § 2 Trestného poriadku, najmä zásady zákonného procesu (§ 2 ods. 7 Trestného poriadku zásady voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku) i rovnosti strán (§ 2 ods. 14 Trestného poriadku), keď vykonal dôkazy navrhované

prokurátorom, pričom najmä z jednotlivých výpovedí priamych účastníkov udalostí t.j. obžalovaného a maloletého poškodeného, ako aj z výpovedí ďalších svedkov, rovnako aj zo záverov znalca, mal súd dôvodné pochybnosti o tom, či došlo k spáchania žalovaného trestného činu tak, ako sa uvádza v obžalobe prokurátorky.

Zo základných zásad trestného konania, konkrétne zo zásady prezumpcie nevinu upravenej v § 2 ods. 4 Tr. poriadku vyplýva inter alia, že obvinenému musí byť vina preukázaná, obvinený nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, a to ani skutočnosť svedčiacu v jeho prospech.

Odsudzujúci rozsudok môže byť pritom vydaný len v prípade, ak nie sú žiadne dôvodné pochybnosti o vine obvineného, a v prípade, ak vina obvineného nie je preukázaná, musí byť obvinený oslobodený spod obžaloby podľa § 285 Tr. poriadku.

K dôvodu oslobodenia súd poznamenáva, že v takom prípade sa nevyžaduje, aby bolo bez pochybností preukázané, že sa skutok nestal, pre oslobodenie spod obžaloby stačí pochybnosť o tom, či sa stal (zásada in dubio pro reo).

Podľa názoru súdu v celom trestnom konaní bolo bez akýchkoľvek pochybností zistené len to, že dňa 22.05.2019 prišlo k roztržke medzi obžalovaným a jeho maloletým (nevlastným) synom a to z dôvodu vulgárnych prejavov maloletého voči spolužiakom a učiteľke v dôsledku čoho škola kontaktovala matku maloletého. Maloletý mal zároveň vulgárne vynadať aj jeho starej matke (matke obžalovaného). Ďalej možno konštatovať, že u maloletého bola zistená depresívna porucha správania. Iné skutočnosti tvrdené v obžalobe, však neboli zistené bez rozumných pochybností.

Jediným priamym usvedčujúcim dôkazom, ktorý má preukazovať vinu obžalovaného, je výpoveď maloletého poškodeného. Popis udalosti maloletým poškodeným prevzala prokuratúra a pretavila ho do časti obžalobného návrhu. Maloletý žil s obžalovaným v spoločnej domácnosti s tým, že v byte na X. J. Č. X v Bratislave s nimi žili ešte matka maloletého, matka obžalovaného a dve maloleté / nevlastné/ sestry maloletého. Z obžaloby ani z vykonaného dokazovania nie je súdu zrejmé, prečo prokurátorka časový aspekt údajného týrania maloletého vymedzila od roka 2015 do 22.05.2019, naviac keď maloletý bol v tomto období umiestnený aj v Liečebno - výchovnom sanatóriu v Čakanoch (od 03.09.2018 do 22.02.2019). V tejto časovej súvislosti možno predpokladať, že tak urobila výlučne z toho dôvodu, že práve vtedy začal maloletý žiť s obžalovaným v spoločnej domácnosti, keďže obžalovaný sa s matkou maloletého v roku 2015 zosobášili a maloletý prijal priezvisko Sabol. Zo spisového materiálu bolo zistiteľné iba to, že pred rokom 2015 bol maloletý umiestnený v Detskom domove Harmónia na základe rozhodnutia tunajšieho súdu v civilnom konaní.

Súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že objektívne maloletý mal psychické problémy vo forme depresívnej poruchy správania (agresivita a úzkostné prejavy), ktoré mali za následok dekompenzáciu jeho osobnostných čŕt, ktorými disponoval, avšak tieto následky neboli spôsobené výlučne konaním obžalovaného postupom popísaným v skutkovej vete obžaloby, ale patologickou väzbou medzi rodičmi, čo bolo príčinou depresívnej poruchy u maloletého. V tomto smere treba poukázať najmä na závery znaleckého posudku znalkyne F. P. B. C. z odboru psychológie a klinická psychológia dospelých a detí, podľa ktorého má maloletý tendenciu konfabulovať, resp. má sklony k pseudológii a k disimulácii (tendencie klamať, zapierať). U maloletého však nebol zistený posttraumatický stresový syndróm. Rovnako uviedla, že z psychodiagnostiky nevyplýva, že by bol maloletý týraný obžalovaným.

V tejto súvislosti preto súd ďalej poukazuje na značné rozpory vo výpovedi maloletého, keďže v rámci dokazovania bolo na základe návrhu obžaloby na technickom zariadení oboznámené aj DVD z vylúču maloletého, kde maloletý uviedol, že v minulosti ho otec nebil, bolo to prvýkrát, následne na to uviedol, že otec ho občas predsa len zbil, remeňom a varechou po chrbte, avšak takto po prvýkrát až dňa 22.05.2019. Maloletý ďalej uviedol, že keď sa nasťahovali, tak otec ho hneď začal biť varechou a remeňom, pričom prvýkrát to bolo keď sa kľbčil so sestrou, potom však už z ničoho nič prišiel a začal ho búchať pästami. Predtým ako ho začal biť, tak naňho ani nekričal, len prišiel a začal ho biť. Maloletý konkrétne popísal aj priebeh incidentu z 22.05.2019 a to tak, že obžalovaný z ničoho nič prišiel a začal mu udierať hlavu o stôl, potom ho stiahol zo stola a začal ho kopať a nadával mu. Maloletý pritom uviedol, že otec mu hlavu o stôl buchol šesť krát, čo sa súdu javí ako značne nepravdepodobné v tom smere, že by si maloletý v takto vypätej stresovej situácii bol schopný presne počítať rany, ktoré mu mal

obžalovaný spôsobil údermi hlavou o stôl. V ďalšom priebehu výsluchu maloletý uviedol, že v ten piatok nič neurobil, obžalovaný prišiel a z ničoho nič ho začal udierať päťami. V ďalej časti výsluchu maloletý uviedol, že okrem remeňa ho obžalovaný nebil, iba v ten piatok a to iba kopancami a rukami. V závere výsluchu maloletý uviedol, že ho obžalovaný trochu udieral päťami a ukazoval kam smerovali údery. V liste, ktorý maloletý vlastnoručne napísal avizoval bitku päťami a kopance s tým, že jeho matka sa na to pozerala, pričom počas jeho výsluchu uvádzal, že matka sa v miestnosti nenachádzala, keďže bola v inej miestnosti.

Taktiež v popise udalosti zo dňa 22.05.2019, ktoré uviedol pri jeho vyšetrení v psychiatrickej ambulancii deň po incidente boli rozpory, pričom maloletý uvádzal, že obžalovaný ho kopol do pravého kolena, udel mu hlavu o stôl a prefackal ho. Z lekárskej správy z vyšetrenia maloletého deň po udalosti je pritom konštatovaná modrina v čelovej oblasti a drobné hematómy dolného viečka pravého oka a oboch viečok ľavého oka a odreninu ľavého líca. Ak by sa potvrdila jedna z viacerých verzií maloletého, resp. že by ho obžalovaný udieral päťami, tak je na mieste uviesť, že by v tomto prípade došlo k vzniku početnejších a vážnejších zranení, čo mohlo byť v prípravnom konaní bezpečne zistené, resp. vylúčené príbratím znalca z odboru zdravotníctva, odvetvie chirurgia z hľadiska zisťovania mechanizmu vzniku zranení na tvári maloletého. Ošetrojúci lekár pritom zistil aj prítomnosť starších hematómov po tele, čo môže do istej miery súvisieť s opisom udalostí (incidentov v škole a v domácnosti), ktoré uvádzala stará matka maloletého Y. I. ako aj triedna učiteľka P. T. M.. V kontexte vykonaného výsluchu maloletého pozornosti súdu neušla ani tá skutočnosť, že v mnohých prípadoch vyšetrovatelka kládla maloletému navádzajúce otázky vo vzťahu k obžalovanému, na mnohé aj sama odpovedala, prezentujúc to ako odpoveď maloletého, ignorujúc pritom aj iné relevantné skutočnosti, napr. vo vzťahu k matke maloletého.

Zhrnúc preto vyššie uvedené vzhľadom na výpoveď maloletého je možné pripustiť, že obžalovaný 22.05.2019 zbil maloletého ako trest za vulgárne správanie voči svojmu okoliu a problémom v škole, keď maloletý vulgárne vynadal jeho starej matke a v škole vulgárne osočoval spolužiakov a učiteľku, avšak takéto jednorazové konanie zo strany obžalovaného nie je možné ohodnotiť ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby. Obžalovaný jasne popísal situáciu, aké mal problémy v uvedenom čase s maloletým vzhľadom na jeho správanie sa v škole ako aj voči jeho starej matke. V tomto kontexte treba poukázať aj na svedeckú výpoveď Y. I., ktorá žila v spoločnej domácnosti s obžalovaným. Skutočnosti uvádzané v obžalobe na hlavnom pojednávaní v zásade poprela a je možné polemizovať nad jej výpoveďou ako priamej príbuznej obžalovaného, ako jeho matky, avšak treba poukázať aj na nestrannú výpoveď svedkyne P. T. M., triednej učiteľky maloletého, ktorá popísala správanie maloletého v čase, keď maloletý navštevoval jej triedu a ktorá popísala výkyvy v správaní maloletého vo vzťahu k ostatným deťom. Maloletý sa triednej učiteľke zveril o jeho vzťahu k rodičom, ktorých sa bojí. Maloletý opakovane uvádzal, že sa nemá kde učiť, keďže je doma krik a hádky medzi rodičmi. Svedkyňa popísala jeho správanie v kolektíve ako neprístojné, v kolektíve používal vulgarizmy, bol agresívny, vyvolával konflikty a na hodinách nepracoval. Svedkyňa si všimla aj to, že maloletý má deštrukčné sklony, pretože vie, že si na hodine pichal perom do pokožky, pričom raz ho našla ako si na toalete búcha hlavu o obkladačky. Jeho správanie bolo v kolektíve ťažko ovládateľné a značne zasahovalo do študijného procesu o čom boli rodičia pravidelne upozorňovaní formou telefonátov alebo písomných správ /predvolaní/.

Taktiež je potrebné zdôrazniť, že vzťahy medzi obžalovaným a maloletým poškodeným boli v rozhodnom období kolísavé. Spúšťačom vzájomných nezhôd bolo nevhodné správanie maloletého voči jeho starej matke ako aj jeho správanie v škole. Obžalovaný sa pritom na výchove a starostlivosti o maloletého aktívne podieľal, čo nepochybne vyplýva z vykonaného dokazovania, najmä z výsluchu svedkov - pedagógov, ktorí zhodne uvádzali, že maloletý chodil do školy čisto oblečený, s obnosom hotovosti a veľkými desiatami. Navyše súd v žiadnom prípade nemôže ignorovať správanie a celkový postoj matky maloletého - M. Sabolovej. Z oboznámených listinných dôkazov totiž vyplýva, že maloletý bol už v r. 2013 (!) vyšetrený v Detskej fakultnej nemocnici v sprievode sociálnej sestry a učiteľky pre podozrenie z týrania s modrinami na dolných končatinách. Nemocnica o uvedenej skutočnosti upozornila aj ÚPSVaR a to vzhľadom k avizovanému podozreniu zo strany materskej školy na týranie a zanedbávanie dieťaťa a pre jeho psychickú nestabilitu. Návrhom doručeným tunajšiemu súdu ÚPSVaR požiadal o nariadenie predbežného opatrenia na základe ktorého bol maloletý umiestnený do Detského domova Harmónia, čomu bolo zo strany tunajšieho súdu aj kladne vyhovené v civilom konaní. Podľa vyjadrenia Detského domova zo dňa 30.01.2014 bol maloletý pred stretnutím s matkou viac podráždený, nervózný, v noci sa pocikával, počas spánku bol rozrušený. To isté bolo pozorované aj po stretnutí s matkou. Prejavy neprimeraného správania však postupom času vymizli. Zo správy špeciálnej základnej školy zo dňa

21.12.2017, ktorú maloletý navštevoval vyplýva, že maloletý sa viackrát sťažoval, že ho matka doma zbije. Ak dostal poznámku a dozvedela sa to matka maloletého, tak matka ho zbila ešte v areáli školy. Maloletý sa zvykol sťažovať, na to, že rodičia doma pijú alkohol, že sa bijú a kričia po sebe.

Ďalej súd dáva do pozornosti, že v žalovanom období (máj 2016 - máj 2019) maloletý navštevoval detskú psychologičku P. Y. O.Á., kde mu bola diagnostikovaná depresívna porucha správania. Psychologička správanie maloletého hodnotila ako problematické, otca sa však spočiatku nebál. Po nastavení na terapiu sa stav maloletého zlepšil. Z prvého pedopsychiatrického vyšetrenia v sprievode matky realizovaného dňa 20.05.2016 vyplýva, že maloletý bol na tri mesiace vyňatý z rodiny, bol hospitalizovaný bez matkinho súhlasu, pričom na matku bolo podané trestného oznámenie pre podozrenie z týrania. Zo správy zo dňa 04.01.2018 vyplýva, že odkedy maloletý nemá lieky, tak sa jeho zaspávanie zhoršilo. Odvtedy sa začal pomočovať. Pri kontrole dňa 04.04.2019 maloletý priznal používanie fyzických trestov zo strany matky (tzv. „naprávadla“). V správe deň po incidente bola menovaná psychologička kontaktovaná políciou z dôvodu, že maloletý je zadržaný na polícii, po tom čo naňho matka použila telesné tresty. Ďalej súd dáva do pozornosti, že v žalovanom období bol maloletý umiestnený v Liečebno - výchovnom sanatóriu v Čakanoch a to konkrétne od 03.09.2018 do 22.02.2019, pričom v rámci záverečnej správy psychológ upozornil na skutočnosť, že maloletý vysoko skóroval v lži škále, čo naznačuje potrebu prezentovať v sa lepšom svetle. Počas pobytu bol často ladený pozitívne, tešil sa aj domov a aj z rodiny, ktorú veľmi často spomínal. Občas povedal, že ho doma potrestali, keď spravil niečo zlé alebo dostal poznámku a aj za to, že ho niekto vyprovokoval a dostal za to doma bitku.

Súd v rámci dokazovania oboznámil aj psychologické správy na maloletého z centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie z mája 2019, pričom na základe týchto správ možno konštatovať, že u maloletého bola diagnostikovaná depresívna porucha správania ako aj syndróm ADHD s tým, že mu bola nasadená farmakoterapia. Zo záverečnej správy akreditovaného subjektu - E., A.E.. zo dňa 30.11.2016 bolo upozorňované psychológom F.. D.. Š.E. na podozrenie syndrómu CAN, z ktorého dôvodu bol maloletý vyňatý z rodiny. Zo záznamov z terénnej sociálnej práce obsiahnutých v záverečnej správe vyplýva, že matku maloletého sa opakovane nepodarilo zastihnúť v mieste bydliska, pričom až dňa 21.11.2016 bola vykonaná návšteva v prirodzenom rodinnom prostredí za prítomnosti matky a maloletého, ktorý bol počas návštevy spokojný, matka verbalizovala, že s maloletým na požiadavku školy absolvuje psychologické vyšetrenie.

Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že ani z vyššie konštatovaných zabezpečených listinných dôkazov neboli zistené skutočnosti nasvedčujúce tomu, že by dochádzalo k týraniu maloletého zo strany obžalovaného. Naopak, citované listinné dôkazy uvádzali, že v prípade maloletého sa jednalo o emocionálne a sociálne nezrelú osobnosť s prvkami infantility, ťažko prispôsobivú, náladovú a výbušnú, ktorého správanie je často situačne determinovaná, navyiac zle znášajúcu vzťahy medzi rodičmi, pričom v mnohých z oboznámených správ sa opakovane upozorňovalo aj na fyzické tresty zo strany matky maloletého.

Na preukázanie viny obžalovaného súhrn priamych aj nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine teda musí byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. To platí tým skôr, keď v prejednávacom prípade neexistujú jednoznačné dôkazy o vine obžalovaného, obžaloba sa opiera predovšetkým o výpoveď maloletého poškodeného, ako aj z výpovedí pedagógov a školských psychológov, kde súd musí pri hodnotení vierohodnosti maloletého poškodeného prihliadať najmä k vnútornej štruktúre jeho výpovede, či si neodporuje v podstatných okolnostiach, o ktorých vypovedal, k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých vypovedal, či jeho výpoveď je v súlade s ostatnými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní a či jeho výpoveď je konzistentná a jednoznačne vypovedal o podstatných okolnostiach logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný či dokonca vyvrátený.

V danom prípade súd k takému jednoznačnému záveru nemohol dospieť. Pre úplnosť však treba dodať, že istá časť správania sa obžalovaného voči maloletému poškodenému, ktorá bola iba v nepatrnej miere obsiahnutá v skutkovej vete obžaloby (teda nepokrývala podstatné, resp. právne relevantné skutkové okolnosti opísané v obžalobe, ktoré by zakladali trestnoprávnu zodpovednosť), sa mohla

posúdiť len ako čiastočne neprimeraná výchovná metóda, ktorá nebola atakom pomsty alebo snahou ublížiť, ale mala za cieľ nastoliť takú pozíciu otca, ktorá by bola rozhodujúca v určovaní smeru, akým sa maloletý mal uberať najmä vo vzťahu k jeho správaniu v škole a voči jeho starej matke. Používanie takejto čiastočne neprimeranej výchovnej metódy nebolo možné v žiadnom ohľade hodnotiť ako týranie. Výchova obžalovaného vykazovala zjavné nedostatky, avšak bez zistenia všetkých zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby. V zmysle ustanovenia § 208 ods. 1 Tr. zák. by muselo ísť o také konanie, ktoré by spôsobovalo maloletému fyzické alebo psychické utrpenie. Týraním osoby v zmysle uvedeného ustanovenia je zlé zaobchádzanie, ktorým páchatel prejavuje hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti, vyznačujúce sa určitou mierou trvalosti, prípadne aj sústavnosti, pričom sa však nevyžaduje, aby blízkej osobe vznikla ujma na zdraví. Musí ísť o konanie, ktoré blízka osoba alebo zverená osoba pre jeho intenzitu, hrubosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie, t. j. konanie, ktoré sústavne nepriaznivo ovplyvňuje jej každodenný život a vyvoláva sústavnejšie obavy z opätovného protiprávneho konania páchatela.

Na základe vykonaného dokazovania možno spoľahlivo skonštatovať, že v prejednávanom prípade neexistuje dôkaz, ktorý by preukazoval, že sa obžalovaný voči maloletému synovi dopúšťal takého závažného spoločensky nebezpečného konania, ktoré je možné vyhodnotiť ako spôsobovanie ťažkého príkoria. Naopak správanie a psychický stav a následky, ktoré sa na maloletom prejavili jednoznačne možno hodnotiť ako stav vyvolaný vzťahom medzi rodičmi, ktorí si svoje osobné konflikty realizovali v prítomnosti svojich maloletých detí, navyiac často pod vplyvom alkoholu, čo sa vo väčšej miere prejavilo práve na správaní a následkoch u maloletého.

Po komplexnom vyhodnotení všetkých okolností daného prípadu mal súd za to, že obžalovaný nenaplnil z vyššie uvedených dôvodov všetky potrebné znaky, ktoré predpokladá, a ich naplnenie vyžaduje skutková podstata zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák., a taktiež nenaplnil ani znaky iného trestného činu, či už zločinu alebo prečinu.

Tam, kde nie je možné bezpečne určiť, ktorý z možných variantov skutku zodpovedá skutočnosti, musí súd zvoliť tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia v zmysle zásady „in dubio pro reo“. Na základe uvedeného musel súd skonštatovať, že po vykonanom dokazovaní zostali dôvodné pochybnosti, či sa skutok stal a za tejto dôkaznej situácie súd rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tunajší súd.